

Sygn. akt III AUa 1273/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Fidzińska - Juszcak
Sędziowie:	SSA Ewa Drzymała (spr.) SSA Iwona Łuka-Klisch
Protokolant:	sekr. sądowy Barbara Dudzik

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku (...) **spółki jawnej z siedzibą w B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.**

przy udziale zainteresowanego **G. K.**

o podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe, zdrowotne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 6 lipca 2012 r. sygn. akt VIII U 986/12

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 1273/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną przez (...) **sp. jawna z siedzibą w B.** decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 28 marca 2012 r. w ten sposób, że ustalił, iż do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne G. K. podlegającego ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...)sp. j. nie wchodzi wartość bonów wydanych na jego rzecz w miesiącach: kwiecień 2006 r., grudzień 2007 r., marzec 2008 r., grudzień 2008 r., kwiecień 2009 r., grudzień 2009 r., kwiecień 2010 r. oraz grudzień 2010 r. w ramach świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Sąd Okręgowy ustalił, że w wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika(...)sp. j. organ rentowy stwierdził, że spółka nie wykazała w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne świadczeń udzielonych z Funduszu Świadczeń Socjalnych za miesiące objęte zaskarżoną decyzją. Nie przedłożyła też dokumentów potwierdzających

udzielenie świadczeń socjalnych z tego Funduszu w oparciu o kryterium socjalne, czyli nie wykazała, że przyznane świadczenia uzależniła od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osób uprawnionych do korzystania z Funduszu. W dacie kontroli spółka nie posiadała oświadczeń o dochodach, wniosków o udzielenie pomocy socjalnej w okresach świątecznych, ani nie miała innych dokumentów wykazujących sposób ustalenia rzeczywistej sytuacji materialnej pracowników i ich rodzin.

Ustalił dalej Sąd Okręgowy, że podstawy wymiaru składek deklarowane w raportach imiennych przez Spółkę za pracowników są zgodne z wynagrodzeniami wynikającymi z listy płac i nie obejmują bonów i innych świadczeń wydawanych w okresach świątecznych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Biuro rachunkowe obsługujące Spółkę nie naliczyło składek od wartości bonów świątecznych przyjmując, że świadczenie te zostały wpłacone z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zgodnie z obowiązującymi przepisami. Sama spółka nie gromadziła corocznych oświadczeń od pracowników o przychodach, a pracownicy nie składali wniosków o świadczenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych z wyjątkiem pomocy doraźnej udzielanej kilkakrotnie w trudnych sytuacjach życiowych. W okresach świątecznych w spółce wydawano w zasadzie tylko bony, nie było wypłat gotówkowych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. W związku z niskimi zarobkami pracowników Spółka przyjęła, że wszyscy pracownicy spełniali ustalone kryterium socjalne i potrzebowali pomocy w okresie świątecznym. Zaś przedstawiciele załogi akceptowali taką formę pomocy z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Świadczenia z Funduszu były wypłacane na podstawie ustnych oświadczeń pracowników, przy ustaleniu kryterium przychodu na członka rodziny pracownika w kwocie (...)zł miesięcznie. Każdy z pracowników (...)sp. j. był wzywany w celu złożenia oświadczenia o sytuacji osobistej i majątkowej w związku ze złożonym ustnym wnioskiem o wypłatę świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Zainteresowany G. K. był członkiem załogi wybranym do komisji rozpatrującej przyznawanie w/w świadczeń. B. pieniądze były wydawane wszystkim pracownikom w kwotach od (...)do (...) zł. Wszyscy pracownicy spełniali przyjęte kryteria do wydania bonów pieniężnych. Z uwagi na małą liczbę zatrudnionych pracodawcy i wybranemu przedstawicielowi załogi znana jest sytuacja osobista i majątkowa każdego pracownika. Zaś w czasie trwającej kontroli organu rentowego (...)sp. j. skompletowała oświadczenia pracowników dotyczące ich sytuacji w poprzednich latach, zgodne ze złożonym ustnym oświadczeniem przed wydaniem bonów świątecznych, tj. oświadczenie o sytuacji majątkowej i rodzinnej oraz zeznania podatkowe PIT. Część tych dokumentów nie zawiera danych dotyczących członków rodziny, ponieważ osoby te są stanu wolnego lub żyją samotnie. Organ rentowy w protokole pokontrolnym w (...)sp. j. przyjął też, że spółka w kilku przypadkach naruszyła ustalony próg przychodu na członka rodziny pracownika, a w regulaminie bez daty, ustaliła kryterium dochodowe jako kryterium udzielenia pomocy z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Obecnie (...)sp. j. ma nowe kryterium decydujące o przyznaniu świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych i jest nim kwota przychodu na członka rodziny (do (...)zł, od (...)zł do (...)zł, od (...)zł do (...)zł.). W spornym okresie osoby o wyższych przychodach na członka rodziny niż (...)zł miesięcznie stanowiły znikomy procent pracowników. Zaś z uwagi na fakt, że większość pracowników mieściła się w ustalonym kryterium przychodu na członka rodziny, bony świąteczne zostały przyznane wszystkim pracownikom. Zaś środki z Funduszu, jakimi dysponowała spółka były niskie od (...)do (...)zł.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał wniesione odwołanie za uzasadnione. Przytaczając przepisy ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.) wywiódł, że ustawa ta określa zasady tworzenia przez pracodawców Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych i zasady gospodarowania środkami tego Funduszu, przeznaczonego na finansowanie działalności socjalnej organizowanej na rzecz osób uprawnionych do korzystania z Funduszu, na dofinansowanie zakładowych obiektów socjalnych oraz na tworzenie zakładowych żłobków, klubów dziecięcych, przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego. Zawiera też definicję działalności socjalnej (art. 2), przez którą należy rozumieć również udzielanie pracownikom pomocy materialnej - rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe na warunkach określonych umową. Sąd Okręgowy wywiódł też, że z treści art. 8 ust. 1 i 2 omawianej ustawy wynika, iż przyznawanie świadczeń z Funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu – w sprawie niniejszej pracownika Spółki. Zaś zasady i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu, określić winien pracodawca w regulaminie. Sąd Okręgowy

podkreślił, że omawiana ustawa nie upoważnia do tworzenia zasad podziału Funduszu będących w sprzeczności z przepisem art. 8 ust. 1, a w konsekwencji nie upoważnia do przyznawania osobom uprawnionym prawa do świadczeń socjalnych w takiej samej wysokości. Przepis ten w sposób jednoznaczny określa bowiem związek pomiędzy wartością przyznawanego świadczenia a łącznie rozpatrywaną sytuacją życiową, rodzinną i materialną osoby uprawnionej. Oznacza to, że im gorsza jest sytuacja osoby uprawnionej, tym wyższe powinno być świadczenie, a co za tym idzie przyznawanie świadczeń winno być uzależnione od indywidualnej (a nie zbiorowej) kwalifikacji wniosków. Wymagania powyższe są jednak ogólnikowe i nie zawierają unormowań dotyczących gromadzenia informacji o stanie majątkowym, sytuacji rodzinnej czy dochodach osób uprawnionych oraz informacji czy wniosek o świadczenie jak i oświadczenie o sytuacji rodzinnej i finansowej mają mieć tylko i wyłącznie formę pisemną. Zauważył Sąd Okręgowy, że w przypadku (...)sp. j. częściowe informacje o stanie rodzinnym wynikają z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych pracownika czy ze zgłoszeń do ubezpieczenia społecznego (podstawa wymiaru składki), a szczegółowe z ustnych informacji uprawnionych pracowników przekazywanych pracodawcy i przedstawicielom załogi. O ile właściwym sposobem zdobycia informacji o sytuacji osób uprawnionych do świadczeń z Funduszu mogą być ich oświadczenia, to jednak oświadczenia takie mogą być składane w dowolnej formie. W przypadku (...)sp. j. takie oświadczenia były składane w formie ustnej, podobnie jak wnioski o udzielenie pomocy. Natomiast odnosząc się do stosowania przez (...)sp. j. kryterium socjalnego przy przyznawaniu świadczeń z Funduszu, Sąd Okręgowy stwierdził, że spółka posiadała regulamin przyznawania przedmiotowych świadczeń, który określał minimalną kwotę przychodu/dochodu na członka rodziny pracownika na poziomie (...)zł miesięcznie. Zaś zainteresowany G. K. spełniał to kryterium. W konsekwencji udzielenia pomocy z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w postaci bonów towarowych w okresie świąt Wielkanocnych i Bożego Narodzenia nie stanowiła przychodu, od którego należało odprowadzić składkę na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w rozumieniu art. 18 ust. 1 i 3, art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz § 2 ust. 1 pkt. 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczególnych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, a także art. 8 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. W konsekwencji Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w tym kierunku.

Apelację od wyroku Sadu pierwszej instancji wywiódł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.. Zaskarżając go w całości zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. 164, poz. 1027 ze zm.) poprzez ich błędną wykładnię w zw. z art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. 592 ze zm.) poprzez nie doliczenie do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne zainteresowanego wartości wydanych mu bonów świątecznych, mimo nie zastosowania kryterium socjalnego oraz naruszenie postanowień obowiązującego w (...) sp. j. Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, a także sprzeczność istotnych ustaleń Sądu pierwszej instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Ponadto apelujący zarzucił nie wyjaśnienie istotnych okoliczności w sprawie poprzez nie przeprowadzenie dowodu z przesłuchania zainteresowanego na okoliczność spełnienia przez niego i jego rodzinę kryterium socjalnego w okresie, za który zostały wydane bony świąteczne. Wskazując na tak sformułowane zarzuty apelujący wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelujący podniósł, że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o wyniku kontroli przeprowadzonej w (...)sp. j., która wykazała, iż dochodziło do wydania pracownikom spółki świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w formie bonów świątecznych bez zastosowania kryterium socjalnego. Przyznanie tych świadczeń nie było bowiem uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej uprawnionych, lecz uzależnione od stażu pracy i miało charakter uznaniowy. Apelujący podkreślił, że pracodawca nie gromadził oświadczeń od pracowników o ich sytuacji życiowej i materialnej, a jego wiedza w tym względzie wynikała jedynie z wysokości wynagrodzenia ze stosunku pracy, co przy równej wysokości wynagrodzeń wszystkich pracowników nie mogło obrazować ich rzeczywistej sytuacji. Ponadto apelujący podniósł, że Sąd pierwszej instancji poczynił ustalenia w zakresie składania ustnych informacji o sytuacji finansowej poszczególnych pracowników i ich rodzin, jedynie w

oparciu o zeznania zainteresowanego. Nie wyjaśnił więc wszystkich nasuwających się wątpliwości co do charakteru tych informacji i ich wpływu na zastosowanie przez pracodawcę kryterium socjalnego w wypłacie świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Tym bardziej, że z dostępnej dokumentacji wynika, że wszystkim pracownikom były wydawane boni święteczne w takiej samej wysokości.

W odpowiedzi na apelację (...)sp. j. wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. Zdaniem spółki apelacja jest bezzasadna, albowiem jednocześnie podnoszone zarzuty w zakresie błędów w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie przepisów prawa materialnego, są ze sobą sprzeczne i wzajemnie się wykluczają. Ponadto w apelacji nie wskazano, na czym polegała wadliwość w ustaleniach faktycznych jak również, że doszło do naruszenia swobodnej oceny dowodów. W konsekwencji apelacja bezzasadnie kwestionuje wyrok Sądu pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że Sąd Apelacyjny w pełni podziela prawidłowo poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne i przyjmuje je za własne. Na aprobatę zasługują również wywody prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Spór w sprawie niniejszej dotyczył tego, czy wartość bonów świętecznych wydanych zainteresowanemu G. K. w latach 2006 – 2010 przez (...)sp. j., podlega uwzględnieniu w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, a w konsekwencji także na ubezpieczenie zdrowotne.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), zwanej dalej „ustawą systemową” podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych będących pracownikami stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9, tj. przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 13. Szczegółowo kwestię tę reguluje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 ze zm.), które w § 1 przewiduje, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągnany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 ustawy systemowej oraz § 2. Z kolei stosownie do art. 20 ust. 1 ustawy systemowej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, które w niniejszej sprawie nie mają zastosowania.

Przychodem w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych są wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężna świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za nie wykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty, niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych (art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.).

Przepisy art. 18 ust. 2 ustawy systemowej oraz § 2 powołanego wyżej rozporządzenia określają rodzaje świadczeń nie uwzględnianych przy ustalaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy systemowej, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe dla ubezpieczonych będących pracownikami nie uwzględnia się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną oraz zasiłków. Natomiast w kolejnych punktach § 2 ust. 1 w)w rozporządzenia, zostały szczegółowo wyliczone rodzaje przychodów, które nie wchodzi do podstawy wymiaru składek,

przy czym w związku z przedmiotem sporu na uwagę zasługuje pkt 19, gdzie wymieniono świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

W rozpoznawanej sprawie nie jest spornym, że wydane pracownikom, w tym zainteresowanemu G. K., bony zostały sfinansowane ze środków pochodzących z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Jednak sama ta okoliczność nie przesądza jeszcze o tym, że miały one charakter świadczenia socjalnego.

Kwestii świadczeń socjalnych dotyczą przepisy ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 592 ze zm.). W art. 1 ust. 1 tej ustawy mowa jest o tym, że ustawa ta określa zasady tworzenia przez pracodawców zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i zasady gospodarowania środkami tego funduszu, przeznaczonego na finansowanie działalności socjalnej organizowanej na rzecz osób uprawnionych do korzystania z funduszu oraz na dofinansowanie zakładowych obiektów socjalnych. Zgodnie zaś z art. 2 pkt 1 pod pojęciem działalności socjalnej należy rozumieć usługi świadczone przez pracodawców na rzecz różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, sportowo-rekreacyjnej, udzielanie pomocy materialnej – rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe, na warunkach określonych umową. Dla niniejszej sprawy istotna jest treść przepisu art. 8 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu.

Z uregulowań tych wynika, że w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne nie należy uwzględniać świadczeń finansowanych ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, a o celu socjalnym decydować będzie uzależnienie przyznania określonego świadczenia od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej danej osoby, czyli tzw. kryterium socjalne. Trafnie Sąd pierwszej instancji przyjął, że z okoliczności niniejszej sprawy wynika, że w (...) sp. j. bony towarowe były przyznawane z uwzględnieniem sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej pracowników. Wbrew zawartym w apelacji twierdzeniom nie doszło do odstąpienia przez pracodawcę od analizy sytuacji z punktu widzenia opisanych wyżej kryteriów. Z uwagi na fakt, że w (...) sp. j. wynagrodzenia w zasadzie dla wszystkich pracowników były niskie, wszyscy spełniali ustalone kryterium socjalne, którego minimum zostało określone w kwocie (...) zł miesięcznie przychodu na członka rodziny pracownika. Zaś pracodawca zatrudniał niewielką ilość pracowników, a skład osobowy był stabilny. W związku z tym pracodawcy znana była sytuacja materialna, rodzinna i życiowa pracowników. Ponadto pracodawca odbierał od nich ustne oświadczenia o wysokości dochodu na członka rodziny wzywając ich w tym celu, a następnie zbierała się komisja analizująca sytuacje poszczególnych pracowników (w skład tej komisji został zresztą wybrany również zainteresowany G. K., jako członek załogi). Sam fakt, że oświadczenia te nie miały formy pisemnej, nie oznacza jeszcze, że pracodawca nie rozważał w odniesieniu do konkretnych pracowników socjalnego charakteru świadczenia. Ustawa o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w żadnym miejscu nie wymaga dla tych oświadczeń formy pisemnej. Zastosowanie kryterium socjalnego potwierdza także fakt, że świadczenia w poszczególnych okresach były różnicowane dla poszczególnych pracowników. W grudniu 2007 r. 30 pracowników otrzymało bony w wysokości (...) zł, a 11 pracowników inne kwoty (od (...) zł do (...)zł), w grudniu 2008 r. również 30 pracownikom wydano bony o jednakowej wartości (...)zł, a 8 otrzymało niższe kwoty (od (...)zł do(...)zł). Podobne zróżnicowanie były w kolejnych latach (2009 r. i 2010 r., kiedy wypłacano bony w wysokości odpowiednio od (...)zł do(...)zł i od (...)zł do (...)zł). Nie sposób więc uznać, że wypłata świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych następowała bez uwzględnienia i zróżnicowania sytuacji materialnej, rodzinnej i życiowej poszczególnych pracowników, skoro wypłacano im innej wysokości świadczenia, a nie w jednakowej wysokości dla wszystkich pracowników (na zasadzie „po równo”).

W świetle powyższych okoliczności jako trafne należy ocenić wnioski Sądu pierwszej instancji, iż wypłacone zainteresowanemu G. K. bony w latach 2006 – 2010 nie tylko zostały sfinansowane z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, ale także miały socjalny charakter. Nieprawidłowo więc organ rentowy wymierzył w zaskarżonej decyzji składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za zainteresowanego od wartości tych bonów.

Mając na uwadze, że zaskarżony wyrok został oparty na niewadliwych ustaleniach faktycznych oraz odpowiada prawu, a wywiedziona apelacja nie zawiera usprawiedliwionych zarzutów, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.